

Γράφει η Μάρη Γαργαλιάνου

Γιατί όλα τρέχουν τόσο γρήγορα και άλλα τόσα σε προλαβαίνουν. Και από τη μια στιγμή στην άλλη, κλίνεσαι να... πάρεις αποφάσεις ζωής μέσα σε μόνο μια στιγμή, πριν καν σταθείς να πάρεις ανάσα. Γιατί μάλλον αυτοί οι ρυθμοί είναι τόσο τραγικά έντονοι και πολλές φορές σε ξεπερνάνε και εσύ με την ταμπέλα μιας ζωής ολόκληρης του «καλού παιδιού» βιάζεσαι να ικανοποιήσεις γούστα περαστικών, ή αδερφών και κάπου κάπου σε ξεχνάς.

Και όλα αλλάζουν... Μέρα με τη μέρα, ώρα με την ώρα και κάπου χάνεσαι. Κάθεσαι και αναρωτιέσαι συχνά «Με πάει η ζωή, ή την πάω εγώ;» και βουλιάζεις σε σκέψεις και αναλύσεις, όμως θυμήσου, είτε το ένα γίνεται, είτε το άλλο, τις τελικές αποφάσεις τις παίρνεις εσύ και μόνο εσύ.

Δοκίμασες πολλά, θα δοκιμάσεις και άλλα τόσα και ίσως εν τέλει μετανιώσεις για πολλά και σε θαυμάσεις για άλλα τόσα, ή και το αντίστροφο, μα... σε όλο αυτό μη ξεχνάς να σε αγαπάς.

Μη ξεχνάς να σε αγαπάς, μα και να σε φροντίζεις και να απολαμβάνεις τα όποια σου κατορθώματα που σου άνοιξαν δρόμους μαγικούς σε εμπειρίες νέες. Απ' όλες έμαθες κι όλες κάπως κάπως τις έζησες και που 'σαι ακόμα... Όπου και να 'σαι, να είσαι βέβαιος πως είσαι μόνο στην αρχή. Κάθε μέρα ξεκινά και μια νέα ζωή.

Να μη ξεχνάς να σε αγαπάς και που και που να σε παινεύεις. Ξέρεις, χρειάζεται. Καθημερινά ανεβάζουμε ψηλά τον πήχη, βάζουμε στόχους, τους εκπληρώνουμε και στη συνέχεια, απλά περνάμε σε επόμενους, χωρίς καν να χαρούμε. Λάθος!

Να σε «ψηλώνεις». Είναι ειλικρινά περίφημο να το κάνεις εσύ ο ίδιος για σένα, να σε αναγνωρίζεις, χωρίς να ζητιανεύεις τα αυτονόητα από οπουδήποτε αλλού. Αν έρχονται βέβαια φυσικά, καλοδεχούμενα.

Να μη ξεχνάς να σε αγαπάς και να ακούς το σώμα σου, τα καμπανάκια του, τα φτερουγίσματα, ή τις ζαλάδες σου... Έχε επίγνωση. Και να σε προστατεύεις, όπως θα έκανες για το παιδί σου το ίδιο, γιατί μη ξεχνάς... κι εσύ παιδί είσαι.

Να αποφεύγεις το τετραγώνισμα του κύκλου και στα ζητήματα καρδιάς, μυαλό μη μπλέκεις. Έχε κι εδώ την επίγνωση πως κάποια πράγματα δεν εκλογικεύονται ποτέ, γιατί η θέση τους

είναι αλλού και αγάπησέ τα κι αυτά... γιατί όλα αυτά είσαι εσύ.

Και ξέρεις κάτι; Με την ευάλωτη πλευρά σου, τους φόβους, τα όνειρα και τα στραβά σου, τα άγχη, την τρέλα και τα σκαμπανεβάσματά σου, είσαι υπέροχος. Κι αν πρώτα εσύ δε σε αγαπήσεις, τότε ποιος;

[Πηγή](#)